

tydelige nok endda. De Udgifter, der er forbundne med den nugældende Ordning, vil vel nok for de 10 Maanedere, den nuværende Lov gælder, blive 23—24 Mill. Kr., hvilket vil svare til 28 Mill. Kr. for 12 Maanedere; men for det kommende Aars 12 Maanedere vil Udgifterne ved Smørprisernes Nedsættelse blive 33 Mill. Kr., og hertil kommer saa andre Udgifter, der staaer i Forbindelse hermed. Alt i alt er Udgifterne ved Nedsættelsen af Smør- og Mælkepriserne anslaaet til 55 Mill. Kr. for 12 Maanedere, hvilket jo maa siges at være et meget betydeligt Beløb. Nu hører jeg nok, det er en Opfattelse indenfor Venstre, at en Forhøjelse af Prisen til 5 Kr. 70 Øre muligvis endog kunde føre til, at Staten ikke kommer af med flere Penge, men at man ved en forøget Produktion kunde indvinde saa meget mere ved Eksport, at der derved blev Mulighed for at dække den Merudgift, der bliver for Staten ved den højere Garanti pris. Jeg tvivler dog paa Rigtigheden heraf, og under alle Omstændigheder savner man ganske Bevismateriale for at kunne bedømme Sandsynligheden af en saadan Antagelses Rigtighed.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa de enkelte Paragraffer i Lovforslaget. Til Trods for, at Tiden til Forhandlinger er begrænset, vil der jo sikkert blive rig Lejlighed til at drøfte Sagen i et kommende Udvalg, og der vil man saa kunne gøre sine Bemærkninger til de forskellige Paragraffer og kræve de Oplysninger, som maatte savnes i de i øvrigt righoldige Bilag, der ledsager Lovforslaget.

Jeg er meget tilfreds med den Bestemmelse i § 5, hvor det udtrykkelig siges, at hvad der fra Statens Lagre stilles til Raadighed for Landmændene, kun stilles til Raadighed i Forhold til den producerede Mælkemængde. Jeg haaber, at denne Bestemmelse fuldt ud vil blive opretholdt baade under Forhandlingerne i dette Ting og i det andet høje Ting, saaledes at man ikke paa nogen Maade giver efter for andre Krav, men udelukkende lader de Foderemner, her er Tale om, gaa til Mælkproduktionen.

En Paragraf, jeg gerne vil sige et Par Ord om, er § 10, hvor det udtrykkelig hedder, at Indenrigsministeren bemyndiges til „at opretholde den nuværende Rationering af Flæsk og til at rationere Fedt og Klaret samt til at afholde de med Rationeringen af Fedtstoffer forbundne Udgifter“. Det er meget rimeligt og rigtigt, at Indenrigsministeren faar denne Bemyndigelse, men desværre kan Flæskerationeringen jo

ikke gennemføres, og der er vel ringe Udsigt til, at den kan blive gennemført i den allernærmeste Fremtid. Derom vil jeg gerne sige et Par Ord. Det forekommer mig, at der er Mulighed for at fremskaffe noget mere Flæsk til Befolkningens Forsyning, end der nu kommer. Jeg sigter ikke her til den Mulighed, at der kan produceres mere Flæsk, men til Muligheden for at faa det producerede Flæsk fordelt paa bedre Maade. Jeg tillader mig at paastaa, at der produceres meget Flæsk, som bliver solgt uden Hjemmel. Jeg har her et Eksempel af „Horsens Folkeblad“ for den 14. September 1918. I dette findes der en Annonce — og denne Annonce er ikke noget enestaaende —, der har følgende Ordlyd: „To gode halvfede Svin, passende til Hjemmeslagtning er til Salg. H. Rasmussen, Hørsholm pr. Ørnstrup, Telefon Tyrsted 3.“ Man kan deraf se, at der er Mulighed for at købe ikke blot Flæsk paa sine Flæskekort, men ogsaa for at købe et eller to Svin, som er tjenlige til Slagtning, bare man har de nødvendige Kontanter. Jeg formoder, at disse Svin skal koste noget mere end de 2 Kr. 30 Øre pr. kg. Jeg føler mig fuldstændig overtydet om, at der finder mange Underhaandssalg Sted af Flæsk og Svin rundt om i Landet, og dette synes mig at være ganske urigtigt, for ikke at sige ganske usømmeligt i Tider som disse, hvor Befolkningen praktisk talt er ganske ude af Stand til at købe Flæsk paa deres Flæskekort. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der træffes Sikkerhed for, at de Svin, der produceres, og som ikke absolut skal anvendes i Producentens egen Husholdning, virkelig indgaar til Slagterierne og derfra tilføres Befolkningen. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt at drage Omsorg for, at Svinene føres til Slagterierne for derfra igen at gaa til Slagterne. Knapheden paa Flæsk har ført til, at der ikke hos Slagterne finder en retfærdig Fordeling til Publikum Sted. Jeg tror, at der maa føres en skarpere Kontrol ogsaa for Slagteriernes Vedkommende, end der hidtil er blevet ført. Det skulde ikke være uoverkommeligt at føre Kontrol med, at de Svin, der produceres, virkelig bliver ført til Slagterierne. Man har jo Tællingen som Udgangspunkt, og desuden kan man faa Slagterierne til Hjælp ved Kontrollen. Slagterierne er i høj Grad interesserede i, at den Trafik, der her findes et meget slemt Eksempel paa, ikke breder sig i altfor høj Grad.

I Bemærkningerne til Lovforslaget findes der i Indstillingen fra de danske Mejeriforeningers Fællesorganisation et